

บทบรรณาธิการ

วารสารปาริชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ ฉบับนี้เป็นวารสารปีที่ 31 ฉบับที่ 2 (เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2561) มีบทความวิจัยที่น่าสนใจทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 15 เรื่อง ประกอบด้วย บทความวิชาการ จำนวน 2 เรื่อง นิราศซีดา : ขนบการคร่ำครวญตามทฤษฎีวรรณคดีสันสกฤต ของ ปารมिता นิสสะ หลักสุจริตอย่างยิ่งในสัญญาประกันภัย ของ ชีรยุทธ ปักษา บทความวิจัย จำนวน 13 เรื่อง กลวิธีการสร้างคุณานุประโยคของเด็กไทยวัย 2-5 ปี ของ ภัทรา ปิณฑะแพทย์ กิตติมา อินทรมพรรย เพลงไทยพื้นบ้านที่เรียบเรียงเป็นโน้ตเปียโนเพื่อฝึกสมาธิและความจำของเด็ก ของ จักรวิดา เหล็กนิ่ม คมสันต์ วงศ์วรรณ เกษตรชัย และหิมา การเปลี่ยนแปลงการกระทำทางสังคมจากทัศนะของเวเบอร์ บทความทำความเข้าใจความสามารถในการบริหารเพื่อการพัฒนาความมั่นคงทางสังคม ของ สุดเฉลิม ศัสตราพฤกษ์ การอบรมเรื่องเพศสัมพันธ์เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์วัยรุ่น ของ อรพิมพ์ สุขคง เกษตรชัย และหิมา การเคลื่อนย้ายและการปรับตัวของครัวเรือนเพื่อแสวงหาที่ทำกินในเขตป่าอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ของ นฤมล ขุนวิช่วย รัตนา ไกรนรา มานะ ขุนวิช่วย การสำเนียงรู้เสียงพยัญชนะต้นเดียวของเด็กไทยที่มีความบกพร่องทางการอ่านและการเขียน ของ อลิสา คุ่มเคี่ยม พุทธิชาติ โปธิบาล ความสามารถในการปรับตัวของอาจารย์อุดมศึกษาท่ามกลางสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในรอบ 1 ทศวรรษ (พ.ศ. 2547-2557) ของ กรรณา แดงสุวรรณ สฤกษ์พิงษ์ ลิ้มปิษฐ์เรียว ชูชาติ พ่วงสมจิตร พัฒนาการวรรณกรรมพุทธประวัติ ของ ศิริศักดิ์ อภิศักดิ์มนตรี พระครูประวิตรวานิชยุต พระครูพิพิธสุตาทร สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลและการมองเห็นตนเองในปัจจุบันกับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุในมูลนิธิจ้าวจังหวัดสงขลา ของ มารุรี อุไรรัตน์ เกษตรชัย และหิมา พื้นที่ อำนาจ ความล่มสลาย: ชะตากรรมของ “ผู้หญิง” ในรวมเรื่องสั้นแผ่นดินอื่น ของ ปรียาณัฐ ขำแก้ว สรณัฐ ไตรลึงคะ ความคิดเห็นด้านธรรมาภิบาลผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสงขลา ของ วิชาสินี ธนพิทักษ์ ความหวังโยของคนสยามในมาเลเซียต่อสถานการณ์ความขัดแย้งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย กรณีศึกษา: ทัศนคติคนสยามในมาเลเซียในรัฐกลันตัน รัฐเคดาห์ และรัฐเปรัก ของ อภิวัฒน์ สมานธิ ภาณุ ธรรมสุวรรณ กรกฎ ทองชะโชค กฤษกร พลธิญญวงค์ และเรื่อง การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวแบบไม่รับแรงในพื้นที่อำเภอนันทนิคม จังหวัดชลบุรี ของ ญัฐพัชร มณีโรจน์ สุวิทย์ สุวรรณโณ

ทุกวันนี้โลกเต็มไปด้วยการแข่งขัน การแก่งแย่งชิงดีเหยียบย่ำซ้ำเติม เอารัดเอาเปรียบ จนส่งผลกระทบต่อภาวะความสุขของคนปัจจุบันไม่น้อย หลายคนหันมานิยามความสุขตามกระแสโลกที่เปลี่ยนไป บ้างว่าความสุข คือ การมีกินมีใช้ไม่ขาดมือ การได้ท่องเที่ยวอย่างสุขสำราญ การทำงานน้อยแต่ได้เงินมาก การได้รับการยอมรับจากคนในสังคม การได้รับความรักจากเพื่อนร่วมงาน และบ้างก็ว่าความสุข คือ การที่องค์กรเห็นคุณค่าและความสำคัญ ทั้งนี้ พบว่า ปัจจัยที่กำหนดความสุขของคนมักมีเรื่องของ “เงิน” เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นความสุขที่ไม่ยั่งยืน

ความสุขสำหรับข้าพเจ้านั้น คือ การได้ทำงานที่ตัวเองรัก การได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี และการได้เห็นคนอื่น ๆ มีความสุขด้วย กระนั้น หนทางแห่งความสุขก็ยังมีอีกมากมาย โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ (สสส.) กล่าวถึงไฉ่เดียวความสุขทางเลือกใหม่ที่น่าสนใจ 8 ประการ ซึ่งท่านผู้อ่านอาจมีอยู่แล้ว ได้แก่ ความสุขจากการสัมผัสธรรมชาติ ความสุขจากการทำงาน ความสุขจากการเคลื่อนไหว ความสุขจากความสัมพันธ์ ความสุขจากการภาวนา ความสุขทางศิลปะ ความสุขจากงานจิตอาสา และความสุขจากการเรียนรู้

ในฐานะที่เป็นบรรณาธิการ ข้าพเจ้าคาดหวังว่าการเขียนและอ่านบทความในวารสารปาริชาติจะเป็นความสุขทางเลือกหนึ่งเช่นกัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชลิน จินนุ่น
บรรณาธิการประจำฉบับ